Dosarul nr. 4r-2139/26 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25126283-02-4r-21042026 Judecător: Silvia SLOBODZEAN

D E C I Z I E
În numele Legii

14 iulie 2026 **mun. Chişinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componenţă:
Preşedintele şedinţei: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul avocatului Cornelia GORENCU în numele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Ion SURDU, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 decembrie 2025, în cauza contravențională în baza procesului-verbal cu privire la contravenție din 25 august 2025 în privința lui Ion SURDU, în temeiul art. 318/1 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 02.09.2025 până la 19.12.2025;
- în procedura instanței de recurs de la 21.04.2026 până la 14.07.2026.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. Făptuitorul Ion SURDU, la 24 august 2025, la ora 23:53, aflându-se în mun. Chișinău, *****, având, la 24 august 2025 ora 15:50 în privința sa eliberat ordinul de restricție de urgență nr. 227 de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, Vasile TALPĂ, și adus la cunoștință sub semnătură precum și faptul părăsirii imediate a locuinței amplasate în *****, pe un termen de 5 zile, a fost ignorat de către cet. Ion SURDU, care în aceeași zi a revenit la ora 23:53 la domiciliu pe adresa în cauză și s-a aflat până la 25 august 2025, ora 17:00, când a fost depistat de către colaboratorii de poliție.

De către agentul constatator din cadrul IP Buiucani al DP mun. Chișinău a IGP, Svetlana ROBU, acțiunile făptuitorului au fost încadrate în baza art. 318/1 Cod contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă

contravenţie *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.*

2. În conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravențional, cauza contravențională pornită în privința lui Ion SURDU în baza art. 318/1 Cod contravențional a fost expediată, pentru examinare, conform competenței, în instanța de judecată.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 decembrie 2025, Ion SURDU a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 318/1 Cod contravențional și în temeiul acestei Legi a fost stabilită în privința acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 45 (patruzeci și cinci) ore.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, avocatul Cornelia GORENCU în numele persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Ion SURDU a înaintat recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 decembrie 2025, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției în acțiunile lui Ion SURDU, sau, după caz, a dispune rejudecarea cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului nominalizat, apărătorul a invocat faptul că instanța de fond nu a verificat și nu a apreciat probele administrate în mod complet, obiectiv și sub toate aspectele, potrivit cerințelor art. 425 alin. (3) din Codul contravențional. În opinia apărării, hotărârea nu indică în mod clar probele din care rezultă vinovăția lui Ion SURDU, iar materialele cauzei nu demonstrează săvârșirea contravenției dincolo de orice dubiu rezonabil.

Apărătorul a susținut că nu a fost demonstrată intenția lui Ion SURDU de a încălca ordinul de restricție de urgență. Acesta a declarat că a fost pus să semneze o foaie necompletată, că nu i-au fost explicate restricțiile și consecințele nerespectării ordinului și că nu i-a fost înmânată o copie a acestuia, fiindu-i permis doar să îl fotografieze.

Totodată, Ion SURDU ar fi primit din partea unui membru al echipajului de poliție informația potrivit căreia putea rămâne în locuință dacă soția sa nu va apela poliția, circumstanță care l-ar fi indus în eroare cu privire la modul de aplicare a ordinului. Consecințele și restricțiile i-ar fi fost explicate abia la 25 august 2025, după intervenția unui alt ofițer, iar ulterior acesta ar fi respectat măsurile impuse.

În opinia apărării, simpla existență a semnăturii pe ordin și fotografierea acestuia nu demonstrează că persoana a cunoscut și a înțeles efectiv conținutul restricțiilor, durata lor și consecințele nerespectării. Intenția nu poate fi prezumată, ci trebuie demonstrată prin probe directe și concludente.

Apărătorul a invocat și faptul că, în seara de 24 august 2025, Ion SURDU a însoțit victima de la un eveniment corporativ, iar aceștia au mers împreună la domiciliu. Această conduită, tolerată cel puțin temporar de victimă, ar confirma existența unui dubiu rezonabil cu privire la faptul că recurentul a acționat cu intenția de a încălca ordinul.

Instanța de fond nu ar fi verificat afirmațiile lui Ion SURDU prin audierea membrilor echipajului de poliție, confruntarea declarațiilor participanților și administrarea înregistrării apelului la Serviciul 112 sau a eventualelor înregistrări audio-

video. Aceste probe ar fi putut clarifica modul în care ordinul i-a fost comunicat și explicațiile care i-au fost oferite la fața locului.

Apărarea a mai susținut că procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde cerințelor art. 443 din Codul contravențional, întrucât nu conține o descriere concretă și completă a faptei, a acțiunilor imputate și a indiciilor calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Potrivit apărătorului, descrierea generică a faptei nu i-a permis lui Ion SURDU să cunoască în mod clar acuzația formulată împotriva sa, ceea ce i-a afectat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil. Omisiunile admise la întocmirea procesului-verbal ar fi de natură să atragă nulitatea acestuia și încetarea procesului contravențional.

De asemenea, s-a invocat faptul că, la etapa întocmirii actelor contravenționale, lui Ion SURDU nu i-ar fi fost asigurat dreptul de a fi asistat de un avocat, contrar prevederilor art. 378 din Codul contravențional.

În concluzie, apărarea a susținut că în acțiunile lui Ion SURDU lipsește vinovăția sub forma intenției, iar probele administrate nu sunt suficiente pentru a demonstra neexecutarea cu bună-știință a ordinului de restricție. În consecință, s-a solicitat admiterea recursului, anularea hotărârii instanței de fond și încetarea procesului contravențional.

5. Conform prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

6. Examinând materialele cauzei contravenționale, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01 februarie 2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04 octombrie 2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt și de

drept, de casare a acesteia, având în vedere că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, în conformitate cu care, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existenta cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

7. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, făptuitorul Ion SURDU, la 24 august 2025, la ora 23:53, aflându-se în mun. Chișinău, *****, având, la 24 august 2025 ora 15:50 în privința sa eliberat ordinul de restricție de urgență nr. 227 de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, Vasile TALPĂ, și adus la cunoștință sub semnătură precum și faptul părăsirii imediate a locuinței amplasate în *****, pe un termen de 5 zile, a fost ignorat de către cet. Ion SURDU, care în aceeași zi a revenit la ora 23:53 la domiciliu pe adresa în cauză și s-a aflat până la 25 august 2025, ora 17:00, când a fost depistat de către colaboratorii de poliție.

De către agentul constatator din cadrul IP Buiucani al DP mun. Chișinău a IGP, Svetlana ROBU, acțiunile făptuitorului au fost încadrate în baza art. 318/1 Cod contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă contravenţie *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.*.

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod Contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Conform art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Conform art. 458 Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 Cod contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.*

Conform prevederilor art. 425 Cod contravențional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.*

Subsecvent celor enunțate, Colegiul Penal reține că, la înfăptuirea justiției judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele contravenționale pe baza legii și în condiții care exclud orice presiune asupra lor.

8. Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia constituie un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată care nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult, prima instanță destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

La caz, vinovăția persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Ion SURDU se confirmă și prin alte probe cercetate și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 171314 din 25 august 2025; informația REI-2 din 24 august 2025 ora 15:23, cererea Valentinei SURDU, Proces-verbal de audiere a Valentinei SURDU din 24 august 2025, copia îndreptării la CML, chestionar de constatare și evaluare a riscurilor de violență în familie, proces-verbal de audiere a lui Ion SURDU din 24 august 2025, Ordinului de restricție de urgență nr. 227 din 24 august 2025 ora 16:10, proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces

contravențional Ion SURDU, raport al inspectorului OSS de sector al SP-5 (Trușeni) al IP Buiucani al DP a mun. Chișinău, Robu Svetlana.

Față de cele invocate de recurent, Colegiul consideră că în speță au fost acumulate probele pertinente, utile și concludente pentru examinarea completă și multilaterală a cauzei și pentru a putea lua o decizie corectă, totodată agentul constatator a prezentat probe relevante în susținerea faptei contravenționale imputate lui Ion SURDU.

A fost stabilit că făptuitorul Ion SURDU, la 24 august 2025, la ora 23:53, aflându-se în mun. Chișinău, *****, având, la 24 august 2025 ora 15:50 în privința sa eliberat ordinul de restricție de urgență nr. 227 de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, Vasile TALPĂ, și adus la cunoștință sub semnătură precum și faptul părăsirii imediate a locuinței amplasate în *****, pe un termen de 5 zile, a fost ignorat de către cet. Ion SURDU, care în aceeași zi a revenit la ora 23:53 la domiciliu pe adresa în cauză și s-a aflat până la 25 august 2025, ora 17:00, când a fost depistat de către colaboratorii de poliție, prin ce a comis contravenția prevăzută de 318/1 Cod contravențional.

9. Cu referire la alegațiile invocate de partea apărării în cererea de recurs, Colegiul penal reține că instanța de fond a examinat atât procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și ansamblul probelor administrate de agentul constatator, inclusiv informația privind sesizarea poliției, cererea și declarațiile victimei Valentina SURDU, procesul-verbal de audiere a lui Ion SURDU, chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor de violență în familie, ordinul de restricție de urgență nr. 227 din 24 august 2025 și raportul inspectorului de sector.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 25 august 2025 în privința lui Ion SURDU. La aceeași dată, acestuia i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de Codul contravențional, fapt confirmat prin semnătura sa aplicată la rubrica nr. 19 a procesului-verbal, aflată la f.d. 4.

Totodată, la rubrica nr. 6 a procesului-verbal a fost descrisă conduita concretă prin care Ion SURDU a săvârșit contravenția prevăzută de art. 318/1 Cod contravențional. Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea apărării potrivit căreia acuzația contravențională nu ar fi fost formulată în mod clar sau că procesul-verbal nu ar fi permis identificarea acțiunilor imputate.

În ceea ce privește ordinul de restricție de urgență, Colegiul penal constată că acesta a fost întocmit în prezența lui Ion SURDU, împrejurare confirmată prin semnăturile aplicate de acesta pe documentul aflat la f.d. 13. Ordinul indica în mod expres atât perioada sa de aplicare, cât și restricțiile impuse persoanei vizate, inclusiv obligația de a părăsi locuința și interdicția de a reveni la domiciliu.

Prin urmare, argumentul potrivit căruia Ion SURDU nu ar fi cunoscut conținutul și durata restricțiilor este contrazis de înscrisurile cauzei. Mai mult, acesta a recunoscut că a fotografiat ordinul, având astfel posibilitatea reală de a lua cunoștință de conținutul măsurilor dispuse.

Colegiul penal reține că vinovăția lui Ion SURDU nu a fost dedusă exclusiv din existența semnăturii sau din fotografierea ordinului, ci din coroborarea tuturor probelor administrate. Instanța de fond a avut în vedere faptul că, după aducerea la cunoștință a

ordinului, Ion SURDU a revenit la domiciliu și a rămas în locuință până la intervenția colaboratorilor de poliție din 25 august 2025.

Această conduită ulterioară demonstrează că recurentul nu s-a limitat la un contact întâmplător sau temporar cu victima, ci a revenit și a rămas în locuința din care fusese obligat să plece. În aceste condiții, instanța de fond a concluzionat întemeiat că cerințele ordinului nu au fost executate cu bună-știință.

Susținerea lui Ion SURDU potrivit căreia ar fi semnat inițial o foaie necompletată nu este suficientă pentru a înlătura valoarea probatorie a actelor întocmite. Din propriile sale declarații rezultă că s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Buiucani, unde a semnat documentele și a fotografiat ordinul de restricție. Astfel, chiar dacă ar fi existat anumite neclarități la momentul intervenției inițiale, acestea nu justificau ignorarea ulterioară a unui ordin scris și semnat.

Nici afirmația potrivit căreia un membru al echipajului de poliție i-ar fi comunicat că poate rămâne în locuință dacă soția sa nu va apela poliția nu poate fi reținută. Această versiune are un caracter declarativ și nu este confirmată prin alte probe. Totodată, o presupusă explicație verbală nu putea modifica sau înlătura efectele juridice ale ordinului de restricție de urgență, emis în formă scrisă și adus la cunoștința persoanei vizate.

În cazul în care Ion SURDU considera că există neclarități cu privire la conținutul ordinului, acesta urma să solicite explicații autorității competente înainte de a reveni la domiciliu. Nu poate fi acceptată conduita prin care persoana ignoră restricțiile scrise și invocă ulterior o pretinsă interpretare verbală favorabilă.

Faptul că, după intervenția poliției din 25 august 2025, Ion SURDU a respectat restricțiile nu înlătură răspunderea pentru contravenția deja consumată. Conduita ulterioară poate fi luată în considerare la individualizarea sancțiunii, însă nu exclude caracterul intenționat al acțiunilor săvârșite anterior.

Nici împrejurarea că Valentina SURDU i-ar fi solicitat să o transporte de la evenimentul corporativ și că aceștia au mers împreună la domiciliu nu înlătură obligația de executare a ordinului. Respectarea unei măsuri de restricție nu depinde de acordul, toleranța sau comportamentul ulterior al victimei. Numai autoritatea competentă putea modifica sau revoca măsura dispusă.

Referitor la critica privind neadministrarea înregistrării apelului la Serviciul 112, neaudierea membrilor echipajului de poliție și lipsa eventualelor înregistrări audio-video, Colegiul penal reține că probele existente la dosar au fost suficiente pentru stabilirea circumstanțelor relevante ale cauzei.

Instanța de fond a examinat existența ordinului, conținutul acestuia, semnăturile lui Ion SURDU, conduita sa ulterioară, declarațiile victimei și explicațiile recurentului. Apărarea nu a demonstrat că probele suplimentare invocate ar fi fost decisive pentru soluționarea cauzei sau că lipsa acestora a făcut imposibilă stabilirea adevărului.

Cu referire la argumentul potrivit căruia lui Ion SURDU nu i-ar fi fost asigurat dreptul de a fi asistat de un avocat, Colegiul penal reține că, potrivit art. 378 alin. (2) Cod contravențional, *pe parcursul procesului contravenţional, părţile au dreptul să fie asistate de un apărător (avocat).*

Exercitarea acestui drept presupune însă manifestarea voinței persoanei de a beneficia de asistență juridică. Din materialele cauzei nu rezultă că Ion SURDU ar fi solicitat prezența unui avocat la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție sau la momentul audierii sale în calitate de persoană în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Totodată, lui Ion SURDU i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile procesuale, fapt confirmat prin semnătura sa. În aceste împrejurări, lipsa unui avocat la etapa constatării contravenției nu poate fi calificată drept încălcare a dreptului la apărare, în condițiile în care recurentul nu a solicitat asistența unui apărător.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei de către instanța de judecată, Ion SURDU a beneficiat de asistența unui apărător desemnat să acorde asistență juridică garantată de stat. Acesta a avut posibilitatea să formuleze obiecții, să conteste probele acuzării, să prezinte propria versiune asupra faptelor și să înainteze cereri în apărare.

Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea că dreptul la apărare al lui Ion SURDU ar fi fost afectat într-o asemenea măsură încât să determine nulitatea procesului-verbal sau încetarea procesului contravențional.

10. Instanța de recurs consideră necesar să releve că, în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional (nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție) Curtea a statuat că, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Mai mult, Colegiul penal consideră că prima instanță justificat a conchis că la caz s-a constatat cu certitudine că organul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22 noiembrie 2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru repararea erorilor de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile și fondate, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să

examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia adoptată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

11. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs declarată este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

12. Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Cornelia GORENCU în numele persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Ion SURDU, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 decembrie 2025 și se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: **Marcel JUGANARI**

Judecători: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU